

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 009750 23 Кж 2
Бања Лука, 14.09.2023. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске увијећу састављеном од судија Обрене Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Ање Давидовић, у кривичном предмету против оптуженог Х.В. због кривичног дјела разбојништво из члана 227 став 2 у вези са ставом 1 и чланом 37 Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама окружног јавног тужиоца у Бијељини и браниоца оптуженог изјављеним на пресуду Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 009750 23 К од 04.04.2023. године, у сједници вијећа одржаној дана 14.09.2023. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Х.В., а дјелимично уважава жалба окружног јавног тужиоца у Бијељини у одлуци о одузимању имовинске користи прибављене кривичним дјелом тако што се на основу члана 83 сав 2 и члана 84 став 1 Кривичног законика Републике Српске од оптуженог одузима 23.166,00 КМ (конвертибилних марака) имовинске користи прибављене кривичним дјелом.

У преосталом дијелу првостепена пресуда остаје неизмијењена.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 009750 23 К од 04.04.2023. године, оптужени Х.В. оглашен је кривим да је починио кривично дјело разбојништво из члана 227 став 2 у вези са ставом 1 и чланом 37 Кривичног законика Републике Српске (КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју је урачунато вријеме проведено у притвору од 04.01.2023. године па надаље, ослобођен је трошкова кривичног поступка, који су пали на терет буџетских средстава, а оштећене су са имовинскоправним захтјевом упућене на парнични поступак.

Против ове пресуде жалбе су благовремено изјавили окружни јавни тужилац у Бијељини и бранилац оптуженог адвокат М.Л., адвокат из Заједничке адвокатске канцеларије А.О. и М.Л. из Т.

Окружни јавни тужилац пресуду побија због одлуке о казни (кривичној санкцији) са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда преиначи, оптуженом

изrekne kazna zatvora u dujem trajaњu i oduzme imovinska korist priбављena krivичnim djelom.

Branilač optuženog presudu pobija zbođ odlike o krivichnopravnoj sankciji i imovinskopravnom zahtjevu, sa prijedlogom da se žalba uvazi, pobiјana presuda preinachi i optuženom izrekne blaka kazna.

Branilač optuženog u odgovoru na žalbu predložio je da se žalba tужиоца odbiјe kao neosnovana.

Pošto je испитао pobiјanu presudu u vesi sa žalbenim приговорима, сходно одредби члана 320 Закона о кривичном поступку Републике Српске (ЗКП РС), овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Основано се жалбом тужиоца приговара да је првостепени суд пропустио да од оптуženog одузме имовинску корист коју је прибавио извршењем кривичног дјела. Суд је у изреци пресуде утврдио да је оптуženi прибавио противправну имовинску корист у износу од 23.166,00 KM и управо тај износ је био дужан да од оптуženog одузме. Ово из разлога јер, сходно одредби члана 8 КЗ РС, нико не може да задржи имовинску корист прибављену извршењем кривичног дјела. Околност која се у жалбама износи да је оштећеној дио штете у износу од 15.000,00 KM надокнадило осигуравајуће друштво није од утицаја на ову обавезу суда. Наиме, овде се ради о међусобном односу оштећене и осигуравача и исплати штете оштећеној од стране осигуравајућег друштва, а не о обавезивању оптуženog да штету надокнади. Зато без обавезивања оптуženog пресудом донесеном у кривичном или парничном поступку да ту штету надокнади, оптуženi bi задржао имовинску корист коју је извршењем кривичног дјела прибавио, а што је супротно интенцији императивне одредбе члана 8 КЗ РС. Зато је суд је био дужан да ту имовинску корист од оптуžnog одузме примјеном одредби члана 83 став 2 и члана 84 став 1 КЗ РС, на што правилно указује жалба тужиоца. Овај пропуст је дужан да отклони по жалби или поводом било чије жалбе и другостепени суд.

Сходно изложеном неоснован је жалбени приговор браниоца оптуženog да је штета оштећеној намирена и да је беспредметан њен заhtjev o накнади материјалне штете, због чега није могла бити упућена на парнични поступак. Право оштећене на накнаду штете не заснива се одлуком о упућивању на парнични поступак, јер оно постоји независно од упућивања на парнични поступак као облигационо право из грађанскопрavnog односа, а рјешава се по могућности уз кривичну ствар у адхезионом поступку. Оштећена може на основу члана 85 став 2 КЗ РС покретањем парнице тражити да се намири из износа одузете вриједности имовинске користи.

Овај суд је у вези са жалбама испитао одлуку о казни, па је нашао да је она правилно изречена.

Оглашавајући оптуženog kрivim prвostepeni суд је правилно потпуно утвrdio све olakšavaјuћe околnosti потребне за одmјeravaњe казne. Што се тиче otежavaјuћih околnosti суд погрешно цијени као takvu околnost direktni umišljaј оптуženog јer се ово kрivично дјело и не може изvrшiti са eventualnim umišljaјem veћ само са direktnim umišljaјem, да би се по том основу правила разлика у тежини kрivичnog дјела. Okolnost да oшteћeni траже kрivично goњeњe и kажњavaњe оптуženog и

накнаду штете није могла бити цијењена као отежавајућа околност, већ супротно томе, само би се њихова незаинтересованост за кривично гоњење и кажњавање и одрицање од накнаде штете могла цијенити као олакшавајућа околност. Међутим, све то није у склопу утврђених олакшавајућих околности, смјештених у оквир начина извршења кривичног дјела, од утицаја на висину одмјерене казне по одредбама о њеном ублажавању и не може довести до изрицања казне затвора у краћем трајању, за шта се залаже жалба браниоца. Супротно томе, правилно цијењене отежавајуће околности не могу утицати ни на изрицање казне затвора у дужем трајању, за које се залаже жалба тужиоца.

С обзиром на изложено вальало је жалбу браниоца оптуженог одбити као неосновану, а дјелимично уважити жалбу тужиоца и на основу члана 328 став 1 ЗКП РС одлучити као изреци пресуде.

Записничар
Ања Давидовић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић